

בכל אرض וארץ, מהם קי צומחים ומהם לא קי צומחים, ויש שם בריות, מהן בשני ראשים, ויש מהם בשלשה עד שבעה, ויש שם מקום שהמש מאירה והלבנה והכוכבים והמנזלות, ויש מקום שאין בו אור

ככל, אלא חשכה וערפל. אך הם אלו שירודים לשבעה מיini עניות, מיini עניות, יש מהם שאין להם אור כל, שככל ימיהם הם בעניות, ויש מהם שיש להם אור בעניות כל ימיהם והם בעשר, ויש מהם שלפעמים יש להם אור ולפעמים חשכה. אלו אוטם שנולדו באמצע הלבנה, ביןונים, לפעים יש להם עשר ועולים, ולפעמים עניות וירודים, ויש אחרים שעושים תולדות ומצליחים, ויש מהם שלא ומצליחים, ויש מהם שפצליחים (צומחים) עד מחצית ימיהם ומתחים בקוצר ימים. אלו שנולדו במלי הלבנה, הם צומחים ומתים ומשלימים את כל ימיהם, ואלו שנולדו בחסרון הלבנה לא צומחים ומתחים מיד, ואלו שנולדו באמצע הלבנה מתקדים במחצית ימיהם.

יש ארצות שנאמר בהן והبور רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, אף כך יש בריות שם עמי הארץ, שבתיהם מלאים מלacci חבלה, שהם נחשים ועקרבים, ונושכים אותם בכמה ונשיכות של יטורים, שהם גרים לפני שיבאו לעולם, (כדי שיבאו) בגלגול בגופים הללו ובכתבים הללו, וכשנושכים אותם אוקם הנחשים ועקרבים בכמה יטורים, הם צוחקים ויוי, ויש לכלם קטטה בפה, וצוחקים עם אלו בעלי הגיהנם שנולדו בהם, ויש אחרים שבל ימיהם בחרוה

עבד עובדין ותולדין בכל ארעה וארעה, מנהון הוא צמחין ומנהון לא והוא תפמן ברין מנהון בתריין רישין ואית מנהון בתלת עד שבע, ואית תפמן אמר דנהרא שמשא וסיהרא וככבייא ומזרלי, ואית אמר דלית ביתה נהורא כל אלא חשוכא וקבלה.

הבי איןון אלין דנחתין לשבעה מיini עניות, אית מנהון דלית לו נהורא כל, דכל יומיהון איןון בעניות, ואית מנהון דאית להון נהורא כל יומיהון ו איןון בעותרא, ואית מנהון דלזמנין אית לו נהורא ולזמנין חשוכא, אלין איןון דאתילידי באמצעיתא דסיהרא ביןונים, לזמןין עניות וגחtiny, ואית אחרין וסלקין, ולזמןין עניות וגחtiny, דעבידין תולדין ומצליחין, ואית מנהון דלא מצליחין, ואית מנהון דמצליחין (נ"א צמחין) עד פלוגו יומיהון ומיתין בקצרות יומין, אלין דאתילידי במלוייא דסיהרא איןון צמחין וחין ומשלימיں כל יומיהון, ו איןון דאתילידי בחסרון דסיהרא לא צמחין ומיתין מיד, ו איןון דאתילידי באמצעיתא דסיהרא מתקדרין בפלגות יומיהון.

אית ארעין דאטמר בהון (בואהית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים אית בריין דאיןון עמי הארץ, דבטיהון מלין מלacci חבלה, דאיןון נחשים ועקרבים ונשיכין לו בכמה נשיכין דיטוריין, דאיןון גרים קדם דייתון לעלם, (בגין דיתו) בגלגול באlein גופים ובאלין בטים, וכד נשיכין לו איןון נחשים ועקרבים בכמה יטוריין איןון צוחקין ווי ווי, ואית לו קטטה לבלהו בעיטה, ואוח친 באlein מארי דגיהנם דנוגין בו, ואית אחרין דכל

ובשלוּה בְּלִי עַזְבָּכְלָל מִפְלָמָה
שֶׁמְתַגֵּדֶל בְּשַׁבָּע אֲרֻצּוֹת, וּגְדוּנוֹ
בְּשַׁבָּע הַדּוֹרִי גִּיהְנָם, וַיֵּשׁ בְּבּוֹנִי
אָדָם כְּמוֹ זֶה, וְחַכְמָה הַרְזָוִים הַלְּלוּי,
לְהַם נִמְסֵר לְדַעַת.

תקון ששים וחמשה

בראשית ב' ר' א' אליהים (ראשי)
מבוטה וסופי מבוטה א'ב ואמ' שם, שם י"ד),
שם אם, וסוד ה'בר - ויקרא
האדם שם אשתו תוה כי היא
היתה אם כל ח', כמו שאותה
שנאמר בה כי אם לבינה תקרא,
האם כל ח' הוז איננה באשה
הראשונה, שנאמר בה באשה
אשר נמת עמד, שגרמה מיתה
לכל העולם, שהרי פותוב בה אם
כל ח', שנאמר בה ראה חיים עם
אשה אשר אהבת.

אמר לו רבי אלעזר: וכי שמי
בשים הי' לו? אמר לו: בן, אחד
יצר הטוב ואחד יציר הרע, אחד
מציד העצם הקשה, בדין הקשה,
ואחד מצד הבשר, ממש הם רבי
בלב, ואלו שמאצד העצם הם קשי
ערף, ועל האשה שמאצד המעצם
אמר בן סירה, עצם שגופל
בחלקה, טוב או רע, גורר אותן.
ועל האשה אשר נמת עמד. לא
אדם האשה אשר נמת עמד. לא
קרה לה אשתו, כמו שתיה
שנאמר בה ויקרא האדם שם
ашתו תוה, שהאתרת חיימה
שפחה שמאצד עז הדעת טוב ורע,
אחד רע ואחד טוב, ומצד של

יעז החיים שניהם חיים.
ובסתורי תוה תוה ח' ו'ה, ח'
חכמה, כ'ח מ'ה, המכיל של השם
הקדוש, ח' היא כמו האם
העליזונה שהיא השמיינית לעשר
הسفירות מפה למטה, למטה,
והחכמה נודעת בה, ועליה נאמר

יומיהן בחדוה ובשלוּה בלא עצייבו כלל, מפל
מה דאטראבי בשבעה ארעין, ואתדרנו בשבעה
מדורי גיהנום, ואית בבני נשא בגוננא דא,
ומכימי דרזין אלין לוּן אטפר למגעה.

תקונא שתין וחמש

בראשית ב' ר' א' אליהים (ריש' מבין וסופי מבין
א'ב ואמ' פמן דאיןון י"ה), פמן אם, ורزا
דמללה (שם ג') ויקרא האדם שם אשתו חודה כי
היא היתה אם כל ח', בגוננא דהיא דאטמר
בה (משל' ב') כי אם לבינה תקרא, האי אם כל
ח' לאו איהי כאתא קדמאה, דאטמר
בה (בראשית ג' ב') האשה אשר נמת עמד, דגרמת
מיתה לכל עלמא, דהא אם כל ח' בתיב בה,
דאטמר בה (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר
אחת.

אמר ליה רבי אלעזר, וכי תרין נשין הוּ
לייה, אמר ליה אין, מד יציר הטוב ומד
יציר הרע, חדא מפטרא דעצם פקייפא דינא
קשייא, וחדרא מפטרא דבשרא, מפטמן איןון
רפיכי לבא, ואינו דגרמא איןון קשי קדרל,
וועל אתה דאגנטילת מגראמא אמר בן סירה,
גרמא דנפיל בחילוקך טב או ביש גרירה, וועל
אתה דגרמא אמר אדם האשה אשר נמת
עמד, לא קרא לה אפתיה, בגוננא דתוה,
דאטמר בה ויקרא האדם שם אשתו תוה,
דאחרא שפחה הות דמסטרא דען הדעת טוב
ורע, חדא רע וחדרא טוב, ומפטרא דען החיים
תרינייהו חיים.

ובסתורי תורה תוה ח' ו'ה ח' חכמה כ' ח'
מ'ה, כלל לא דשמא קדיישא, ח' איהי
בגוננא דאימא עלאה דאייהי תמיינאה לעשר
ספרין מפטא לעילא, וחכמה בה אשפטמודע,
ועלה אטמר (משל' ג') יען חיים היא למחזיקים
בה, ומפטרא דען דיליה ויפח